

Datum van inontvangstneming : 26/05/2014

Zaak C-201/14

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

22 april 2014

Verwijzende rechter:

Curtea de Apel Cluj (Roemenië)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

31 maart 2014

Verzoekende partijen:

Smaranda Bara e.a.

Verwerende partijen:

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate

Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS)

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

ROEMENIË

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A II-A CIVILĂ,

DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

(hof van beroep te Cluj – Tweede kamer voor civiele, bestuursrechtelijke en fiscale geschillen)

(omissis)

BESCHIKKING

Openbare terechtzitting van 31 maart 2014

(omissis)

Bij deze rechter is het administratieve beroep aanhangig van verzoekers Bara Smaranda, Bodea Ildiko, Bodea Horațiu Adrian, Blajan Octavian Marius, Bodescu Cosmin, Borz Bianca, Bota Delia Anca, Budușan Luiza Iuliana, Budușan Silvia Valeria, Budușan Smaranda Valeria, Butnaru Constantin Neculai, Cristian Camelia Alina, Dairatani Monica, Füzesi Alexandra Daniela, Gocan Andreea, Ilea Ioana Monica, Kapcza Mikolt, Kozma Norbert Ștefan, Labo Livia Florina, Lungu Claudia Georgiana, Lupaș Petre, Lupu Ana, Maier Flavia Ioana, Manaszesz Alida, Mazzolini Stanca, Meteș Dorina Octavia, Mihalache Larisa Iustina, Minicic Claudiu, Mitre Romana Lacrima, Mladin Maria, Moldovan Simion, Morar Letiția Mihaela, Nuț Corneliu Tudor, Oneț Codruța Maria, Paven Emilia, Pânzaru Anatol, Pop Mircea Ștefan, Popa Maria Daniela, Presecan Elena Rodica, Pușcaș Bena Ana Maria, Radu Dumitru, Retegan Delia Elisabeta, Rusu Călin Septimiu, Sârb Voicu Dumitru, Sârb Anca Silvia, Schmidt Otmar Cristian, Simu Brândușa Alina, Szatmari-Filip Cornel, Stanciu Viorel, Teaha Mihai, Țicudean Elena Claudia, Tătaru Crina Adela, Trăistaru Cornelia, Vlasiu Remus Valer, Vomir Bizo Daniela tegen de Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate (voorzitter van het nationaal ziekteverzekeringsfonds), de Casa Națională de Asigurări de Sănătate en het Agenția Națională de Administrare Fiscală (nationale belastingdienst), verweerders, tot nietigverklaring van normatieve bestuurshandelingen.

(omissis)

Aangaande het verzoek tot aanhangigmaking bij het Hof van Justitie van de Europese Unie neemt

HET CURTEA DE APEL,

na onderzoek van de stukken en handelingen van de zaak, het volgende in aanmerking:

1. Omstandigheden van de zaak. Procedureel kader en feiten

Bij deze rechter is in eerste aanleg door verzoekers S. Bara e.a. een administratief beroep ingesteld tot nietigverklaring van een normatieve bestuurshandeling en een met een bestuurshandeling gelijkgestelde handeling. Ter rechtvaardiging van hun gerechtelijke stappen hebben verzoekers erop gewezen dat zij behoren tot de categorie personen die inkomsten halen uit een zelfstandige beroepsactiviteit, en dat zij als gevolg van het onvoorspelbare handelen van de bestuursorganen van de Staat, die de bestreden bestuurshandelingen **[Or. 2]** hebben vastgesteld, verschillende bedragen hebben moeten betalen door de toepassing met terugwerkende kracht van die bestuurshandelingen. Verzoekers hebben ook betoogd dat bij de overdracht van hun persoonsgegevens tussen die twee verweerders de nationale belastingdienst richtlijn 95/46/EG heeft geschonden, en dat op basis van een nationaal protocol dat volgens hen geen rechtskracht heeft, persoonsgegevens zijn overgedragen om te worden gebruikt voor andere

doeleinden dan die waarvoor die persoonsgegevens oorspronkelijk zijn meegedeeld bij de vaststelling van de bijdragen aan de Casa de Sănătate.

Voorts hebben zij gesteld dat dit gedrag van de autoriteiten, bestaande in het gebruik en de latere verwerking van de verzamelde gegevens voor andere doeleinden dan de oorspronkelijk vastgestelde doeleinden, overeenkomstig het door de wetgever bepaalde en uitdrukkelijk vastgestelde doel, in strijd met het persoonlijk belang van de eigenaars van die gegevens en zonder de uitdrukkelijke toestemming van en de voorafgaande kennisgeving aan de betrokkenen, een inbreuk vormt op de Europese regels.

2. In rechte

Volgens het Curtea de Apel heeft de aan de kamer voor bestuursrechtelijke geschillen voorgelegde rechtsvraag betrekking op de wettigheid van Ordinul Președintelui Casei Naționale a Asigurărilor de Sănătate nr. 617 (besluit van de voorzitter van het nationaal ziekteverzekeringsfonds nr. 617) van 13 augustus 2007, de artikelen 30, 31 en 35 van de Normele metodologice privind stabilirea documentelor justificative pentru dobândirea calității de asigurat, respectiv asigurat fără plata contribuției, precum și pentru aplicarea măsurilor de executare silită pentru încasarea sumelor datorate la Fondul național unic de asigurări de sănătate (methodologische normen voor het vaststellen van bewijsstukken ter verkrijging van de hoedanigheid van verzekerde of verzekerde zonder de bijdrage te betalen, en ter uitvoering van de executiemaatregelen voor de invordering van de aan het nationaal gemeenschappelijk ziekteverzekeringsfonds verschuldigde bedragen), alsook het Protocol en de latere aanvullende handelingen tussen de Casa Națională de Asigurări de Sănătate en het Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Legea nr. 95/2006 republicată privind reforma în domeniul sănătății (gewijzigde wet 95/2006 inzake de hervorming van de gezondheidszorg) en Ordinul Președintelui CNAS nr. 617/2007 ter uitvoering van die wet vormen in het nationale recht het wettelijke kader voor de regeling van de vaststelling van de hoedanigheid van verzekerde van Roemeense staatsburgers die hun woonplaats in Roemenië hebben, alsook van buitenlanders en staatlozen wiens verzoek om verlenging van hun tijdelijke verblijfsrecht is ingewilligd of die hun woonplaats in Roemenië hebben, en van hun verplichting tot betaling van de bijdrage aan de ziekteverzekering.

Met bovengenoemde wetsbepalingen wilde de wetgever wettelijk de bevoegdheid bevestigen van andere overheidsinstellingen om aan de ziekteverzekeringsfondsen de informatie mee te delen die noodzakelijk is voor de vaststelling van de hoedanigheid van verzekerde in het socialeverzekeringssysteem van die personen, welke informatie kan worden meegedeeld krachtens een protocol.

Die normatieve handelingen voorzien strikt en beperkend in de doorzending van de voor de vaststelling van de hoedanigheid van verzekerde benodigde gegevens, maar niet van de gegevens over de inkomsten van Roemeense staatsburgers, buitenlanders en staatlozen wiens verzoek om een tijdelijk verblijfsrecht is ingewilligd of die hun woonplaats in Roemenië hebben. De voor de vaststelling van de hoedanigheid van verzekerde benodigde gegevens zijn derhalve de gegevens ter identificatie van de persoon: de naam, de voornaam, het persoonsnummer en de gegevens over de woonplaats of de verblijfplaats in Roemenië. Die gegevens verschillen en staan los van de gegevens over het bedrag van de inkomsten van die categorieën personen, aangezien de wet de hoedanigheid van verzekerde ook regelt met betrekking tot personen die geen belastbaar inkomen hebben, personen die verzekerd zijn met betaling van de bijdrage uit andere bronnen en personen die zijn vrijgesteld van betaling van de bijdrage.

Bij Protocol nr. P 5282/26.10.2007/95896/30.10.2007 tussen de Casa Națională de Asigurări de Sănătate en het Agenția Națională de Administrare Fiscală hebben die twee instellingen de doorzending geregeld door **[Or. 3]** de nationale belastingdienst – het ANAF (instelling die rechtstreeks in bezit is van de database over de inkomsten van de bovenvermelde categorieën personen) – van de gegevens over de inkomsten van belastingplichtigen aan de Casa Națională de Asigurări de Sănătate met als uitdrukkelijk doel om aan de hand van de aldus meegeedeelde gegevens de verzekerden te verplichten om de bijdrage aan de ziekteverzekering te betalen.

Bijgevolg moet worden verduidelijkt of die wijze om informatie over te dragen aan een instelling van een lidstaat, een juiste toepassing vormt van het recht van de Europese Unie in de zin van artikel 124 VWEU of integendeel *een bevoorrechte toegang* inhoudt.

3. Het Curtea de Apel kwam na beraadslaging tot de conclusie dat een correcte beslissing over het onderhavige verzoek voorlegging aan het Hof van Justitie van de Europese Unie van de in overweging gegeven vragen en de daarin gestelde principiële kwesties vereist, waarbij het die vragen evenwel herformuleerde zodat rekening wordt gehouden met de specifieke kenmerken van de zaak en een oplossing mogelijk wordt gemaakt die relevant en nuttig is voor de zaak.

Aangaande de aspecten die niet zijn vermeld in zijn geherformuleerde vragen is het Curtea de Apel van oordeel dat het in staat is te antwoorden in het licht van een aantal relevante algemene rechtsbeginselen en de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie ter zake. De motivering van het Curtea de Apel zal worden weergegeven in het vonnis dat het zal wijzen op het beroep.

(omissis)

(omissis) [tekst van de vragen die in het dictum is opgenomen]

5. Relevante wettelijke bepalingen en rechtspraak

I. In casu toepasselijke bepalingen van nationaal recht

– artikel 211, lid 1, van Legea nr. 95/2006 republicată: „Op grond van deze wet zijn verzekerd alle in Roemenië woonachtige Roemeense staatsburgers, alsook buitenlanders en staatlozen wiens verzoek om verlenging van hun tijdelijke verblijfsrecht is ingewilligd of die hun woonplaats in Roemenië hebben en die bewijzen dat zij de bijdrage aan het fonds hebben betaald, overeenkomstig de onderhavige wet. [...]”

– artikel [213] van Legea nr. 95/2006 republicată: **[Or. 4]**

„(1) De volgende categorieën personen zijn verzekerd zonder de bijdrage te betalen:

(omissis)

(omissis) [zes gedetailleerde categorieën]

(2) Verzekerd zijn personen die zich in een van de volgende situaties bevinden, zolang die situatie voortduurt, met betaling van de bijdrage uit andere bronnen, overeenkomstig de onderhavige wet:

(omissis)

(omissis) **[Or. 5]**

(omissis)

(omissis) [tien gedetailleerde categorieën]

(3) Personen die verzekerd zijn zonder de bijdrage te betalen, ontvangen van het ziekteverzekeringsfonds een bijzonder bewijsstuk – een boekje of een attest van verzekering zonder betaling van de bijdrage – waaruit die hoedanigheid blijkt, na overlegging aan het verzekeringsfonds van de documenten die bewijzen dat zij onder lid (1) of (2) vallen. Dat document wordt periodiek bevestigd, in voorkomend geval na overlegging door de betrokkene aan het verzekeringsfonds van de documenten die bewijzen dat nog steeds is voldaan aan de voorwaarden om te worden ingedeeld in de categorie verzekerden zonder betaling van de bijdrage, overeenkomstig het besluit van de voorzitter van de CNAS.

(4) De categorieën personen die niet worden genoemd in de leden (1) en (2) moeten zich verzekeren overeenkomstig artikel 211 en de bijdrage aan de ziekteverzekering betalen overeenkomstig de onderhavige wet.”

– artikel 215 van Legea nr. 95/2006 republicată: „De verplichting tot betaling van de bijdrage aan de ziekteverzekering rust op de natuurlijke of rechtspersoon

die personen in dienst heeft op basis van een individuele arbeidsovereenkomst of een bij wet bepaald bijzonder statuut en, in voorkomend geval, op de natuurlijke personen. De rechtspersonen of natuurlijke personen voor wie de verzekerden werken, moeten maandelijks bij de door de verzekerden vrijelijk gekozen verzekeringsfondsen nominale aangiften indienen met betrekking tot hun verplichtingen jegens het fonds en die fondsen het bewijs van betaling van de bijdragen leveren.

De leden 1 en 2 zijn ook van toepassing op beoefenaren van vrije beroepen of personen die krachtens de wet een zelfstandige beroepsactiviteit mogen uitoefenen.”

– artikel 315 van Legea nr. 95/2006 republicată: „De voor de vaststelling van de hoedanigheid van verzekerde benodigde gegevens worden krachtens een protocol gratis meegedeeld aan de ziekteverzekeringsfondsen door de autoriteiten, de overheidsinstellingen en andere instellingen.”

– artikel 35 van de Normele metodologie die zijn goedgekeurd bij Ordinul Președintelui CNAS nr. 617/2007: „Overeenkomstig artikel 215, lid 3, van de wet en artikel 81 van de Codul de procedură fiscală (wetboek fiscaal procesrecht) bestaat de schuldtitle voor de betalingsverplichtingen jegens het fonds van andere natuurlijke personen die zich verzekeren op basis van een verzekeringsovereenkomst dan diegenen waarvoor de inning van de ontvangsten door het ANAF gebeurt, in voorkomend geval uit de in artikel 32, lid 4, bedoelde verklaring, de aanslag door het bevoegde orgaan van de CAS en de rechterlijke beslissingen inzake aan het fonds verschuldigde bedragen. De aanslag kan door het bevoegde orgaan van de CAS gebeuren en aan de hand van de krachtens het protocol van het ANAF ontvangen informatie.” **[Or. 6]**

– artikel 4 van Protocol nr. P 5282/26.10.2007/95896/30.10.2007 tussen de Casa Națională de Asigurări de Sănătate en het Agenția Națională de Administrare Fiscală: „Na de inwerkingtreding van het onderhavige protocol bezorgt het Agenția Națională de Administrare Fiscală via ondergeschikte structuren de oorspronkelijke database over:

a. de inkomsten van de personen die behoren tot de in artikel 1, lid 1, van het onderhavige Protocol bedoelde categorieën, en driemaandelijks een bijgewerkte versie van die database, in elektronische vorm aan de Casa Națională de Asigurări de Sănătate op een drager die verenigbaar is met de automatische verwerking overeenkomstig bijlage 1 bij het onderhavige Protocol.”

De wijziging van die tekst bij artikel II van Actul adițional nr. 1 la protocol (aanvullende handeling nr. 1 bij het Protocol) voorziet in mededeling aan de CNAS op centraal niveau in elektronische vorm van de database over de inkomsten van de personen die behoren tot de in artikel 1, lid 1, bedoelde categorieën, de personen die inkomsten halen uit een zelfstandige beroepsactiviteit

met ingang van belastingjaar 2004, in de nieuwe structuur – overeenkomstig bijlage 1 bij deze aanvullende handeling.

II. Recht van de Europese Unie

– artikel 124 VWEU (oud artikel 102 EG: „Niet op overwegingen van bedrijfseconomisch toezicht gebaseerde maatregelen waardoor instellingen, organen of instanties van de Unie, centrale overheden, regionale, lokale of andere overheden, andere publiekrechtelijke lichamen of openbare bedrijven van de lidstaten een bevoorrechte toegang tot de financiële instellingen krijgen, zijn verboden.”

– artikel 6[, lid 1], sub a en b, van richtlijn 95/46/EG: „De lidstaten bepalen dat de persoonsgegevens:

a) eerlijk en rechtmatig moeten worden verwerkt;

b) voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden moeten worden verkregen en vervolgens niet worden verwerkt op een wijze die onverenigbaar is met die doeleinden. Verdere verwerking van de gegevens voor historische, statistische of wetenschappelijke doeleinden wordt niet als onverenigbaar beschouwd, mits de lidstaten passende garanties bieden;”

– artikel 7 van richtlijn 95/46: „De lidstaten bepalen dat de verwerking van persoonsgegevens slechts mag geschieden indien:

a) de betrokkene daarvoor zijn ondubbelzinnige toestemming heeft verleend, of

[...]

f) de verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van het gerechtvaardigde belang van de voor de verwerking verantwoordelijke of van de derde(n) aan wie de gegevens worden verstrekt, mits het belang of de fundamentele rechten en vrijheden van de betrokkene die aanspraak maakt op bescherming uit hoofde van artikel 1, lid 1, van deze richtlijn, niet prevaleren.”

– artikel 12 van richtlijn 95/46, „Recht van toegang”:

„De lidstaten waarborgen elke betrokkene het recht van de voor de verwerking verantwoordelijke te verkrijgen:

a) vrijelijk en zonder beperking, met redelijke tussenpozen en zonder bovenmatige vertraging of kosten:

- uitsluitel omtrent het al dan niet bestaan van verwerkingen van hem betreffende gegevens, alsmede ten minste informatie over de doeleinden van deze verwerkingen, de categorieën gegevens waarop deze verwerkingen

betrekking hebben en de ontvangers of categorieën ontvangers aan wie de gegevens worden verstrekt;

- verstrekking, in begrijpelijke vorm, van de gegevens die zijn verwerkt, alsmede de beschikbare informatie over de oorsprong van de gegevens; **[Or. 7]**
- mededeling van de logica die ten grondslag ligt aan de automatische verwerking van hem betreffende gegevens, in elk geval als het gaat om de geautomatiseerde besluiten als bedoeld in artikel 15, lid 1;

b) naar gelang van het geval, de rectificatie, de uitwissing of de afscherming van de gegevens waarvan de verwerking niet overeenstemt met de bepalingen van deze richtlijn, met name op grond van het onvolledige of onjuiste karakter van de gegevens;

c) kennisgeving aan derden aan wie de gegevens zijn verstrekt, van elke rectificatie, uitwissing of afscherming, uitgevoerd overeenkomstig sub b, tenzij zulks onmogelijk blijkt of onevenredig veel moeite kost.”

– artikel 21 van richtlijn 95/46, „Openbaarheid van de verwerkingen”:

„1. De lidstaten nemen maatregelen om te zorgen voor de openbaarheid van de verwerkingen.

2. De lidstaten bepalen dat de toezichthoudende autoriteit een register van de uit hoofde van artikel 18 aangemelde verwerkingen behoudt.

Het register bevat ten minste de in artikel 19, lid 1, sub a tot en met e, bedoelde inlichtingen.

Het register kan door eenieder worden geraadpleegd.

[...]”

– artikel 10 van richtlijn 95/46: „De lidstaten bepalen dat de voor de verwerking verantwoordelijke of diens vertegenwoordiger aan de betrokkene, bij wie de betrokkene zelf betreffende gegevens worden verkregen, ten minste de hierna volgende informatie moet verstrekken, behalve indien de betrokkene daarvan reeds op de hoogte is:

- a) de identiteit van de voor de verwerking verantwoordelijke en, in voorkomend geval, van diens vertegenwoordiger,
- b) de doeleinden van de verwerking waarvoor de gegevens zijn bestemd,

[...]”

– artikel 11 van richtlijn 95/46, „Informatieverstrekking aan de betrokkene wanneer de gegevens niet bij de betrokkene zijn verkregen”:

„1. De lidstaten bepalen dat wanneer de gegevens niet bij de betrokkene zijn verkregen de voor de verwerking verantwoordelijke of diens vertegenwoordiger, op het moment van registratie van de gegevens of wanneer verstrekking van de gegevens aan een derde wordt overwogen, aan de betrokkene uiterlijk op het moment van de eerste verstrekking van de gegevens ten minste de volgende informatie moet verstrekken, tenzij de betrokkene daarvan reeds op de hoogte is:

- a) de identiteit van de voor de verwerking verantwoordelijke en, in voorkomend geval, van diens vertegenwoordiger,
- b) de doeleinden van de verwerking,
- c) verdere informatie zoals
 - de betrokken gegevenscategorieën;
 - de ontvangers of de categorieën ontvangers;
 - het bestaan van een recht op toegang tot zijn eigen persoonsgegevens en op rectificatie van deze gegevens,

voor zover die, met inachtneming van de specifieke omstandigheden waaronder de verdere informatie verzameld wordt, nodig is om tegenover de betrokkene een eerlijke verwerking te waarborgen.

[...]”

6. Redenen waarom deze rechter de prejudiciële vragen stelt

Het Curtea de Apel is tot de conclusie gekomen dat het Hof van Justitie van de Europese Unie dient te worden verzocht om een prejudiciële beslissing over die vragen over de uitlegging van en de betekenis die kan worden gehecht aan het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel **[Or. 8]** en de andere in casu van toepassing zijnde algemene beginselen, mede onder verwijzing naar de eerder in de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie vastgestelde richtsnoeren voor de juiste toepassing van artikel 6 en volgende van richtlijn 95/46.

In casu wordt deze rechter verzocht een juridisch probleem op te lossen waarin de particulier stelt dat de administratie verplicht is om de vereisten duidelijk te definiëren en om de door haar aangegane verplichtingen na te komen, aangezien de ontwikkelde administratieve praktijk voor hem misleidend kan zijn wat zijn verplichtingen krachtens de wettelijke bepalingen inzake de bijdragen aan de ziekteverzekering betreft.

In dit verband herinnert deze rechter eraan dat het rechtszekerheidsbeginsel is bevestigd in de rechtspraak op Europees niveau en dat op belastinggebied een bijzonder belang toekomt aan de vaststelling van het Hof van Justitie van de Europese Unie dat aan de vereisten van rechtszekerheid strikter moet worden voldaan in het geval van regels die financiële gevolgen kunnen hebben, zodat diegenen tot wie die regels zijn gericht de omvang van de bij die regels opgelegde verplichtingen precies kennen.

Volgens het communautaire rechtszekerheidsbeginsel en de vaste rechtspraak van het EHRM moet een oplossing waarin wordt voorzien door een wet of een andere normatieve handeling derhalve duidelijk en redelijkerwijs coherent ten uitvoer worden gelegd, om rechtsonzekerheid en onzekerheid bij de rechtssubjecten waarop de maatregelen voor de tenuitvoerlegging van die oplossing betrekking hebben, zoveel mogelijk te vermijden.

Krachtens dat beginsel moeten burgers in staat zijn om zonder onoverkomelijke inspanningen vast te stellen wat is toegestaan en wat is verboden krachtens het toepasselijke recht. Daartoe moeten de vastgestelde regels duidelijk en begrijpelijk zijn en mettertijd niet te vaak en vooral niet op onvoorspelbare wijze worden gewijzigd.

Voorts moet het toepasselijke recht voorspelbaar zijn. De belastingplichtige heeft onmiskenbaar het recht om de gevolgen van de door hem verrichte handelingen vooraf te kennen, zodat hij met kennis van zaken kan handelen. Hij moet de wetgeving dus kennen in dier voege dat hij zijn voorzorgen kan nemen.

Tot slot moet krachtens het rechtszekerheidsbeginsel het recht voorspelbaar zijn en moeten de juridische oplossingen relatief stabiel blijven. Volgens een algemeen aanvaarde stelling is onzekerheid – ongeacht of die legislatief of administratief is, dan wel voortkomt uit de praktijk van de autoriteiten – een belangrijke factor waarmee rekening moet worden gehouden om te bepalen of de Staat – via zijn bevoegde organen – een fout heeft begaan bij het nemen van een maatregel, vooral op belastinggebied.

Derhalve moet de rechter zich uitspreken over de omvang van de gevolgen van een specifieke situatie waarin de Staat, in strijd met zijn verplichtingen inzake ziekteverzekering, via zijn organen te laat heeft gereageerd op een algemene situatie in het land.

Voorts moet worden gewezen op de omstandigheid dat op nationaal niveau geen relevante rechtspraak is gevonden inzake een eventuele teruggaaf van de krachtens artikel 77¹ van de Codul fiscal (wetboek van belastingen) geheven belasting, zodat over de teruggaaf bij de belastingplichtigen onzekerheid bestaat, die te wijten is aan het definitieve karakter van de belastingheffing en de dreigende verjaring van het recht op teruggaaf van de onverschuldigde belasting.

Bovendien bestaat naar nationaal recht geen ander erkend middel om de aanvankelijk betaalde belasting terug te vorderen.

Zoals het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft opgemerkt, ontstaat een gewettigd vertrouwen wanneer de adreessaat van een handeling een gewettigd vertrouwen kan hebben in de wettigheid van die handeling. Als het gewettigd vertrouwen eenmaal is ontstaan, mag het niet verdwijnen, tenzij **[Or. 9]** een belang van openbare orde primeert op het belang van de betrokkene om een situatie te behouden die hij als stabiel kan beschouwen.

Voorts zijn volgens het Curtea de Appel de door verzoekers aangevoerde bepalingen van de richtlijn van toepassing op situaties waarin de gegevens niet rechtstreeks bij de betrokkene zijn ingewonnen maar door een autoriteit aan een andere autoriteit zijn meegedeeld, in welke situatie, indien jegens de betrokkene aanslagen met terugwerkende kracht zijn vastgesteld, de vraag rijst of in die omstandigheden de verwerking van de gegevens door de derde autoriteit pas mogelijk was geweest na vooraf, op het moment van de mededeling van de gegevens, aan de betrokkene informatie te hebben verstrekt over de identiteit van de voor de verwerking verantwoordelijke en de doeleinden van de mededeling van de gegevens.

Het Curtea de Appel wordt ook verzocht om antwoord te geven op de vraag of de doorzending van de persoonsgegevens krachtens het *Protocol* kennelijk heeft geleid tot een beperking en een schending van de verplichtingen van de Staat inzake de verwerking van persoonsgegevens in het licht van de richtlijn die de mogelijkheid regelt om de rechten te beperken waarin is voorzien, maar alleen wanneer in die rechten is voorzien bij wetgevende maatregelen en wettelijke garanties, in het bijzonder wanneer de gegevens tegen de betrokkene worden gebruikt.

(omissis)

(omissis) [procedurele aspecten]

OM DEZE REDENEN

BESLIST

HET CURTEA DE APEL CLUJ IN NAAM DER WET:

Het Hof van Justitie van de Europese Unie wordt overeenkomstig artikel [267] VWEU verzocht om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1. Is de nationale belastingdienst, als vertegenwoordiger van het bevoegde ministerie van een lidstaat, een financiële instelling in de zin van artikel 124 VWEU?

2. Kan door middel van een met een bestuurshandeling gelijkgestelde handeling, of een protocol tussen de nationale belastingdienst en een andere overheidsinstelling, de overdracht worden geregeld van de database over de inkomsten van de staatsburgers van een lidstaat door de nationale belastingdienst aan een andere instelling van de lidstaat, zonder dat sprake is van een bevoorrechte toegang als omschreven in artikel 124 VWEU?
3. Valt de overdracht van de database, met als doel de staatsburgers van de lidstaat te verplichten sociale bijdragen te betalen aan de instelling van de lidstaat waaraan de database wordt overgedragen, onder het begrip overweging van bedrijfseconomisch toezicht in de zin van artikel 124 VWEU?
4. Kunnen persoonsgegevens worden verwerkt door een autoriteit waarvoor die gegevens niet waren bestemd, waarbij met terugwerkende kracht financieel verlies voor de betrokkenen ontstaat?

De behandeling van het beroep en de verzoeken tot tussenkomst wordt geschorst tot de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie over de prejudiciële vragen.

(omissis)

Uitgesproken ter openbare terechtzitting van 31 maart 2014.

(omissis)